

PROMIJENI SVOJ ŽIVOT — PROMIJENI SVIJET!

KONTAKT

DONOŠENJE KVALITETNIH ODLUKA

Deset jednostavnih
koraka do uspjeha

U magli?

Vožnja u uvjetima
smanjene vidljivosti

Hobotnica na koturaljkama

Razvijanje samodiscipline

RIJEČ UREDNIKA PRAVI IZBOR

U svojoj drugoj godini moja kćerka Audrey počela je otkrivati zapanjujući svijet donošenja odluka i to je često činila na vrlo glasan i dramatičan način. Ako izuzmemo izljeve bijesa mogu samo reći da mi je drago što upoznaje slobodu ljudskog izbora i zanimljivo je gledati kako se ponaša kada se suoči s različitim mogućnostima. Donositi ispravne odluke u životu doista je veliki izazov i želio bih je naučiti da odluke neće morati sama donositi čak i onda kada mi, njezini roditelji nećemo biti uz nju da joj pomognemo.

Za vjernike, donošenje odluka trebao bi biti proces u kojeg je uključen i Bog. Sve naše brige i strahove trebamo predati Njemu jer se On brine za nas¹ i želi da razgovaramo i zajedno odlučujemo. Odluke koje ugađaju Bogu su odluke koje slijede Njegovu riječ. Donošenjem takvih odluka pokazujemo mu da Ga volimo sa svim našim srce, dušom i tijelom.²

Ne smijemo smetnuti s uma da sloboda izbora znači da ćemo u nekim prigodama donijeti i loše odluke što ponekad može imati i ozbiljne posljedice. Kada nas netko povrijedi Bog nam savjetuje da mu oprostimo: “Budite jedni prema drugima plemeniti, milosrdni, praštajući jedni drugima kao što je i Bog u Kristu oprostio vama!”³

Biblija navodi da Bog nije zloпамtilo koje se sjeća naših grijeha,⁴ i odnosi se prema nama kao da se ništa nije dogodilo. Opraštanje ne znači da se nikada nećemo sjetiti događaja koji su nas povrijedili već da smo odlučili živjeti kao da se nikada nisu ni dogodili.

To me podsjeća na južnoafričkog državnika Nelsona Mandelu koji je ovako opisao svoje oslobođenje nakon 27 godina provedenih u zatočeništvu zbog protivljenja aparthejdu: “U trenutku kada sam izašao kroz vrata i uputio se prema kapiji koja je vodila do moje slobode, spoznao sam da ako ne ostavim gorčinu i mržnju za sobom još uvijek ću biti u zatvoru.”

Samuel Keating

1. Prva Petrova poslanica 5:7
2. Evanđelje po Luki 10:27
3. Poslanica Efežanima 4:32
4. Poslanica Hebrejima 8:12

www.activated-europe.com

Širok izbor knjiga, audio i video izdanja poučnoga sadržaja možete naručiti na jednoj od sljedećih adresa:

Poštanska adresa:

Activated Europe
Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way
Luton, Beds. LU3 4BU, United Kingdom
+44 (0) 845 838 1384
Email: activated@activated.org

Activated Ministries
P.O. Box 462805
Escondido, CA 92046-2805, USA
Toll-free: 1-877-862-3228
Email: info@actmin.org

Urednici	Samuel Keating
Dizajn	Gentian Suçi
Ilustracije	Doug Calder

© 2014 Activated. Sva prava pridržana. U izvorniku biblijski stihovi uzeti su iz New King James Bible © 1982 Thomas Nelson, Inc., a u priređivanju hrvatskog prijevoda koristili su se prijevodi izdanja Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 1997. i Hrvatskog biblijskog društva, Zagreb, 2007.

A-CR-MG-AM-166-X

VJERA JEDNOG SLIJEPCA

NAPISALA: OLIVIA BAUER

NEDAVNO SAM SE PRESELILA U WINNIPEG, Kanadu. U novom stanu još nije bilo Interneta stoga sam odlučila skočiti do obližnjeg kafića kako bih provjerila e-mail i radila malo online.

Na pola puta sinulo mi je da provjerim jesam li ponijela novčanik sa sobom. Stadoh da zavirim u ruksak i baš u tom trenutku osjetih udarac u gležanj. Hitro se okrenuh da vidim tko me to “napada.”

Nemalo sam se iznenadila ugledavši prijazno lice slijepog čovjeka. U ruci je držao bijeli štap i duboko se ispričavao. Naravno da se nisam ljutila na njega, a kako bih i mogla? Izmijenili smo još nekoliko riječi, a onda je nastavio svojim putem.

Ispostavilo se da sam zaboravila

novčanik te sam se morala vratila u stan. Hodajući, razmišljala sam o susretu sa slijepcem. Sve je bilo pomalo nesvakidašnje. To što me je kvrcnuo po gležnju nije bilo ništa posebno, no zapanjilo me kako je bez ikakvog straha koračao ulicom.

Počela sam razmišljati o svom životu i trenutnoj situaciji. Nedavno sam se doselila u novi grad i ostavila za sobom bliske prijatelje i kolege s kojima sam dugo godina radila te sam se još uvijek privikavala na novu sredinu. Trebao mi je novi posao, no nisam bila sigurna što želim raditi. Pored toga trebala sam donijeti još nekoliko važnih odluka i krajnji rok se brzo približavao. Mogu li uskladiti posao i studiranje? Ako ne mogu, na što bih se trebala usredotočiti? Koji

bi trebali biti moji financijski prioriteti? I kako ću sve to uskladiti sa svojim dugoročnim planovima? Pitanja ko pljeve, a ja nisam imala blaže veze gdje bih trebala započeti.

Novi početak ne nosi sa sobom samo dozu uzbuđenja već i nemira. Gomila pitanja i nedoumica, a odgovora jako malo.

A onda mi se pred očima iznenada pojavila slika slijepca koji bez oklijevanja hoda ulicama Winnipega. Iako ne vidi put pred sobom, ne zaustavlja se već polako i sigurno ide dalje. Ako se on može snaći i naći put kojim treba ići onda mogu i ja!

OLIVIA BAUER SURADUJE S NE-PROFITNOM ORGANIZACIJOM U WINNIPEGU U KANADI. ■

U MAGLI?

NAPISALA: MARIA FONTAINE

SUOČAVATE LI SE S OPCIJAMA, izborima i odlukama no nemate pojma kojim putem trebate krenuti? Znete samo da želite slijediti Božji put no problem je u tome što ne znate u kojem se smjeru on nalazi. Tapkate u mraku, ne znate na koju se stranu trebate okrenuti i što vam je činiti. Ne možete vidjeti budućnost ni posljedice svojih potencijalnih odluka. Ništa ne stoji samo za sebe i da bi čovjek bilo što odlučio mora uzeti u obzir mnoge stvari.

“Uzdaj se u Gospoda! Priberi snagu! Budi hrabra srca i ufaj se u Gospoda!”¹ Mislim da je mudrije čekati da Gospodin prvo rastjera maglu, i ne donositi odluke kada su stvari nejasne. S vremenom će mnogo toga doći na svoje mjesto i tada ćete jasnije vidjeti put ispred sebe.

Sigurna sam da se sjećate razdoblja u svom životu kada ste morali donijeti određene odluke no niste bili sigurni što izabrati. Nakon odvagivanja različitih opcija odlučili ste da je najbolje moliti se i vjerovati Gospodinu. I On vas nije iznevjerio. S vremenom je raščistio brojne nepoznanice, a vama je bilo drago što ste bili strpljivi i vjerovali Mu.

Čekanje je važan čimbenik vjere. Nije lako čekati, no to je dio procesa koji Bog upotrebljava kako bi nas naučio da budemo strpljivi, izgradio naš karakter i približio nas k Sebi. Kada se slijedeći put nađete u “redu za čekanje” ne očajavajte. Magla će se podići kao i uvijek.

MARIA FONTAINE I NJEZIN SUPRUG PETER AMSTERDAM RAVNATELJI SU KRŠĆANSKE VJERSKE ZAJEDNICE FAMILY INTERNATIONAL. ■

1. Psalam 27:14

Prepušti Gospodu svoj put, pouzdaj se u njega i on će djelovati!

—*Psalam 37:5*

Sve ima svoje vrijeme. Svaka stvar ima svoje vrijeme pod nebom.

—*Propovjednik 3:1*

Ako li se nadamo onome što ne vidimo, čekamo sa strpljivošću.

—*Poslanica Rimljanima 8:25*

I tako, strpljivo čekajući, Abraham postiže obećanje.

—*Poslanica Hebrejima 6:15*

Čvrsto držimo nadu, jer je vjeran onaj koji je obećao.

—*Poslanica Hebrejima 10:23*

Iskušenjima vaša vjera biva utvrđena u postojanosti.

—*Jakovljeva poslanica 1:3*

Strpite se dakle, braćo, do Gospodinova dolaska! Gle, poljodjelac iščekuje dragocjeni rod zemlje, i strpljivo čeka dok ne primi ranu i kasnu kišu. Strpite se dakle i vi, i utvrdite svoja srca, jer se približi Gospodinov dolazak.

—*Jakovljeva poslanica 5:7,8*

Šetnja pored rijeke

NAPISALA: ANNA PERLINI

DUGAČKE DISKUSIJE O MOGUĆIM PROMJENAMA obavile su našu budućnost neizvjesnošću koja je iz dana u dan izgledala sve veća i veća. Nekoliko godina ranije, sa suprugom i nekolicinom prijatelja osnovala sam humanitarnu organizaciju čiji je cilj bio pomoći ljudima bivše Jugoslavije prebroditi teške posljedice građanskog rata.

Od prvog nam je dana postalo jasno da to nimalo neće biti lak zadatak no bili smo ohrabreni odazivom volontera koji su nam se pridružili i prigodama u kojima smo uspjeli pružiti pomoć i ohrabriti i nasmijati djecu u različitim prognaničkim naseljima. Pošto su se naši prijatelji i nevladine udruge s kojima smo do tada surađivali odlučili preseliti, počeli smo razmišljati da je možda vrijeme da i sami okrenemo novi list u našem životu i počnemo s nečim drugim. Ta me je misao rastužila i osjećala sam se nekako poraženom.

“Ajmo se malo prošetati pored rijeke!” reče mi suprug jednog dana. Baš

mi je trebala pauza pa sam prihvatila njegov prijedlog. Nije to baš bila neka rijeka nego mali potočić koji je veselo žuborio između obližnjih brežuljaka.

Puno je kišilo u zadnje vrijeme i sunce kao da uopće nije izlazilo. Sitna, vlažna maglica obavijala je grmlje i drveće. Hodajući sumornim, blatnjavim putem osjećala sam kao da vrijeme izražava moje osjećaje. Ne bi nam bilo prvi put da završimo jedno poglavlje u našoj životnoj knjizi i krenemo dalje, no ovaj put nešto nije štimalo. Nešto mi je govorilo da trebamo ustrajati iako je to bilo nelogično i sve okolnosti govorile su nam nešto sasvim suprotno.

Počeli smo razgovarati i procjenjivati prednosti i nedostatke potencijalnih odluka, no ništa nije ukazivalo na očigledno ispravnu odluku i što smo više pričali postajali smo sve zbunjeniji. Potom smo zastali, sjeli na neko kamenje i otvorili svoja srca našem dragom Tvorcu. Zanimalo nas je što On misli o novonastaloj situa-

ciji. Ohrabrio nas je osjećajem da toj epizodi još nije došao kraj i da će nam se mnoge lijepe stvari dogoditi u budućnosti te da će nam se pridružiti toliko volontera da ih nećemo imati gdje smjestiti.

Danas, četrnaest godina kasnije, još uvijek smo ovdje i prošli smo mjesec službeno otvorili novi centar za stručno osposobljavanje volontera. Bog je ispunio svoje obećanje.

Kako bi sve bilo drugačije da se onoga davnoga dana nismo odlučili prošetati pored rijeke, daleko od stresnih životnih situacija. Kako bi se sve drugačije odigralo da nismo uprljali pogled u Gospodina i vidjeli situaciju iz Njegove perspektive, iznad oblaka gdje sunce uvijek sija.

ANNA PERLINI JE SUOSNIVAČ UDRUGE *PER UN MONDO MIGLIORE* ([HTTP://WWW.PERUNMONDOMIGLIORE.ORG/](http://www.perunmondomigliore.org/)), HUMANITARNE ORGANIZACIJE KOJA JE AKTIVNA NA PODRUČJIMA BIVŠE JUGOSLAVIJE OD 1995. GODINE. ■

NAPISAO: ALEX PETERSON

DONOŠENJE VELIKIH ODLUKA

SAVRŠENE ODLUKE SU RIJETKE, no velike i mudre odluke nisu. Sve velike odluke nemaju završetak kao iz bajke, no polučuju najbolje rezultate u datim okolnostima.

Uspješni ljudi nisu impulzivni i brzopleti, ne odlučuju na prečac, ne povode se za osjećajima i ne oslanjaju se samo na iskustvo. Uspješni ljudi imaju razrađene metode, korake koje slijede. Evo jednog takvog metoda ili sustava:

- Definirajte problem. Bitno je otkriti što vas točno muči i problem će već napola biti riješen. Budite kao novinar i odgovorite na tko, što, kada, zašto i kako. Zašto je ova odluka neophodna? Koji je njezin cilj i svrha? Kako ona može promijeniti stvari na bolje? Na koga će sve ona utjecati? Kada mora biti donesena?

- Budite pozitivni. Umjesto da se fokusirate na problem, usredotočite se na mogućnosti rješavanja problema.

- Sagledajte sve opcije. Što više varijanti uzmete u obzir lakše ćete utvrditi najbolje rješenje.

- Informirajte se. Pomno razmatranje stvari pomoći će vam ne samo da donesete bolje odluke već da imate i mir dok ih provodite.¹

- Budite objektivni. Ako već imate određeno mišljenje o dotičnoj stvari prirodno je da ćete naginjati traženju dokaza koji će potvrditi ono što već osjećate. To je u redu, ako ste u pravu, no ako niste onda će vas ovakav način djelovanja udaljiti od donošenja velike odluke. Budite otvoreni, prihvatite alternative i suprotne poglede. Ne zaboravite, cilj nije dokazati da ste u pravu, već donijeti ispravnu odluku.

- Sagledajte svoje opcije. Napravite listu njihovih pozitivnih i negativnih strana i stavite ih na "vagu". Što je najbolje i najgore što vam se može dogoditi? Pogledajte postoji li način da kombinirate nekoliko obećavajućih mogućnosti u potentno i prihvatljivo rješenje.

- Budite poštteni prema samome sebi. Odbacite alternative koje bi kompromitirale vaša vjerovanja.

- Donesite odluku. Kada ste sigurni da ste donijeli najbolju moguću odluku, zdušno prionite njenom provođenju u djelo.

- Budite spremni na promjenu plana ako se okolnosti promijene. Donijeli ste određenu odluku i već ste se bacili na posao. Odjednom, ukazuje vam se bolja mogućnost. Neki to nazivaju "brod i kormilo efekt". Brod mora prvo biti u pokretu kako bi kormilo moglo obavljati svoj posao.

- Razgovarajte s Isusom. Posljednje, no ne i najmanje važno - molite se da vas Isus vodi pri donošenju odluka. Ako ste pametni budite kao čovjek koji je rekao. "Možda ne znam sve odgovore no znam Nekoga tko zna!" Isus ima odgovor na sve, samo ga trebate upitati.²

ALEX PETERSON JE SURADNIK
ČASOPISA *KONTAKT*. ■

1. Evanđelje po Luki 14:28

2. Evanđelje po Mateju 7:7,8

POVRATAK NA PRAVI KOLOSIJEK

NAPISAO: CURTIS PETER VAN GORDER

STALNO KORISTIM GPS PROGRAM NA SVOM TELEFONU. Neprekidno sam u pokretu i jasne smjernice mi pojednostavljaju život. Nekoliko sam se puta našao u nepoznatom predjelu bez zemljopisne karte i mogu vam reći da se u tom trenutku nisam baš najbolje osjećao.

Jednom smo tijekom posjete mojim roditeljima u Teksasu odlučili otići na jezero. Bilo je ljeto i vrijeme je bilo vruće i sparno. Željeli smo se osvježiti i opustiti. Odrastao sam u tom predjelu i otprilike sam znao put do jezera, no nakon pola sata vožnje pustim, zabitim cestama više nisam bio siguran. Usput nismo vidjeli nijedan putokaz, a kamoli živu dušu. Nekoliko krava na koje smo naišli nisu nam baš bile od velike pomoći.

Uskoro smo ugledali jedinu benzinsku crpku u okrugu. "Samo nastavite cestom 105 dok ne dođete do ceste 390

koja vodi prema zapadu, a potom skrenite prema sjeveru cestom 36 i ta će vas cesta odvesti točno do vašeg odredišta," rekao nam je djelatnik postaje.

Sumnjičavo sam ga pogledao, no njegov je kolega brzo dodao: "Ništa se ne brinite, moj prijatelj ima jako dobar osjećaj za orijentaciju." Zahvalili smo im se i polako nastavili put.

Bez problema smo našli cestu 390, no nakon dvadesetak minuta vožnje počeli smo se pitati jesmo li doista bili na pravom putu. Možda je čovjek spomenuo cestu 390 koja vodi prema istoku? Bio sam ljut na samog sebe što nisam zapisao dobivene informacije. Kako smo mogli biti sigurni jesmo li uopće još uvijek bili na cesti 390 kad nigdje nije bilo nikakvog putokaza.

Malo je nedostajalo da se okrene-mo i vratimo kući kada smo ugledali znak da dolazimo pred raskrižje.

Možda ćemo sad ugledati putokaz?

Cesta 36! Konačno. Okrenusmo auto prema sjeveru.

Ubrzo ugledasmo dva starija muškarca dugačkih brada kako dremucajući sjede ispred neke kućice i ubijaju vrijeme u stolicama za ljuljanje.

"Jezero? Samo naprijed. Ne možete ga promašiti."

Nakon par minuta uživali smo u osvježavajućoj jezerskoj vodi, zadovoljni da nismo upropastili naš dan i odustali kada smo pomislili da smo se izgubili.

Nije li i život ponekad takav? Kada se osjećate izgubljeni i mislite da ste na krivom putu ili ste u nevolji, postoji molitva koju Bog želi čuti i uslišati: „Pokaži mi put kojim trebam ići, jer k tebi dušu uzdižem!“¹ Bog ima najbolji osjećaj za orijentaciju.

SCENARIST I PANTOMIMIČAR CURTIS PETER VAN GORDER ŽIVI U MUMBAIJU, INDIJA, I ČLAN JE FAMILY INTERNATIONAL. VIŠE O NJEMU PRONAĐITE NA SLJEDEĆOJ WEB STRANICI ([HTTP://ELIXIRMIME.COM/](http://elixirmime.com/)). ■

1. Psalam 143:8b

HOBOTNICA NA RKOTURALJKAMA

NAPISAO: CHRIS MIZRANY

ŠTO JE ZAJEDNIČKO JEDNOM VRHUNSKOM AKROBATI, hodaču po žici, majstoru borilačkih vještina i uspješnom poslovnom čovjeku?

Svi su oni razvili snagu volje i samodisciplinu. U svakom od tih zanimanja, disciplina je ključna, a manifestira se određivanjem vremena za vježbanje, usavršavanjem vještine, prilagođavanjem djeteta, a ponekad i odricanjem određenih stvari u osobnom životu, i sve to u svrhu ostvarivanja zadanih ciljeva i želja.

Samodisciplina nije samo suzdržavanja od nekih stvari, niti je pak samo prisiljavanje samoga sebe da se neke stvari završe jer se jednostavno moraju završiti. Samodisciplina je nešto više. Ona je sredstvo za postizanje cilja. Ostvarivanje zacrtanog cilja tim ljudima znači sve na svijetu i nije ih briga koliko moraju žrtvovati kako bi ga dosegli. Spremni su gurati do granica svoje izdržljivosti kako bi uspjeli,

a njihova samodisciplina jasno se očituje u njihovim ostvarenjima.

Većina ljudi može poraditi na poboljšanju razine discipliniranosti. Možda vam nije cilj preći provaliju preko užeta, no možda imate gomilu papira na svom radnom stolu koju želite pregledati, ciljeve koje želite postići vježbom u Fitness Centru ili pak želite brže i efikasnije raspolagati sa svojim vremenom. Samodisciplina nije odricanje ili žrtvovanje već oslobađanje svoga "ja". Prijatelj mi je jednom rekao: "Samo discipliniran čovjek je slobodan čovjek." Jednostavna no mudra rečenica koja je potpuno promijenila moj stav.

Drugom prilikom, jedan mi je menadžer međunarodnog lanca trgovina rekao: "Ključ uspjeha nije samo u tome što ti želiš učiniti već što moraš učiniti kako bi uspio." Samo disciplinirani čovjek može prevazići stvari koje ga ograničavaju ili obuzdavaju.

H. Jackson Brown Jr. američki pisac

koji je početkom devedesetih nekoliko godina bio na listi bestseler-a *New York Times*-a rekao je: "Talent bez discipline je kao hobotnica na koturaljkama. Njezini su krakovi stalno u pokretu no nikad ne znaš da li će krenuti naprijed, natrag ili pak u stranu." U drugu ruku, ako usmjerimo našu energiju u pravom smjeru, prema stvarima koje su nama važne, stavljam se u poziciju da ostvarimo veliki korak naprijed u svom životu.

Isus je najbolji primjer discipline. Uvijek je radio ono što je trebalo biti urađeno, čak i onda kada ga je to koštalo života. Disciplina i predanost koju je manifestirao promijenila je svijet.

I mi možemo promijeniti naše živote i naš dio svijeta ako se samo discipliniramo.

CHRIS MIZRANY JE WEB-DIZAJNER, FOTOGRAF I MISIONAR. ČLAN JE UDRUGE *HELPING HAND* U CAPE TOWNU, U JUŽNOJ AFRICI. ■

UKRADENA SREBRNINA

NAPISAO: KEITH PHILLIPS

JADNICI (IZVORNI FRANCUSKI NAZIV: *LES MISÉRABLES*) (1862.) je roman francuskog pisca Victora Hugoa, koji se bavi životom i djelima Jeana Valjeana čiji je ionako već težak život otežan odlukom da ukrade štrucu kruha kako bi prehranio gladnu djecu svoje sestre. Za kaznu, provodi 19 godina u zloglasnom zatvoru Bagne, u Toulonu. Nakon izdržane kazne ne može naći posao jer nitko ne želi zaposliti bivšeg zatvorenika te je osuđen na život na ulici. Skrovište mu pruža dobronamjerni biskup Myriel, koji ga poziva na večeru te mu daje prenoćište. Valjean, pun očaja i beznađa zbog neizvjesne budućnosti, u jednom trenutku podliježe kušnji i krade biskupovu srebrninu i bježi u noć.

Ne stiže daleko i ubrzo biva uhvaćen te ga s ukradenom srebrninom odvoda do biskupa. Znajući što čeka Valjeana ako još jednom bude osu-

đen milostivi biskup daje Valjeanu još jednu priliku i govori policiji da mu je on zapravo darovao srebrninu te mu u tom trenutku poklanja još i dvije svijeće.

Valjean tako izbjegava zakonsku kaznu no to ga ne oslobađa njegovih loših navika. Opet krade i iznova dolazi do točke odlučivanja no ovo-ga puta kaje se i postaje novi čovjek. Nakon toga prolazi kroz mnoge stvari i suočava se s nedoumicama i teškim izborima no ostaje dosljedan novom životu kojeg mu je Bog dao.

Roman *Jadnici* predstavlja dirljivu sliku obnavljajuće moći Božje ljubavi, no također prikazuje i kako su naši životi oblikovani odlukama koje donosimo. Čak i naizgled male odluke mogu imati dalekosežne posljedice. Kako možemo biti sigurni da donosimo prave odluke? Jedini način je da uključimo Boga u proces donošenja odluka jer On je jedini koji zna što je

najbolje za nas. Bog želi da donesemo dobre odluke i uvijek je pored nas da nam u tome i pomogne. Najpametnija odluka je da Ga zamolimo za pomoć.

KEITH PHILLIPS JE OD 1999. DO 2103. GODINE BIO GLAVNI UREDNIK ČASOPISA *KONTAKT*. DANAS, ZAJEDNO SA SVOJOM SUPRUGOM CARYN POMAŽE BESKUĆNICIMA U SAD-U. ■

BIRAM ISUSA

Dragi Isuse, pozivam te u svoj život. Molim te, oprosti mi sve moje grijehе i budi uz mene dok se svakodnevno borim sa životom. Obasjaj puteve moje i vodi me. Ugrij moje srce toplinom svoje ljubavi. Podari mi snagu da donesem ispravne odluke i da Ti ugodim. Pomozi mi da učinim sve što je u mojoj moći kako bih drugima olakšao život i usrećio ih.

IZAZOVNA MISAO

NAPISAO: PETER AMSTERDAM

NEDAVNO SAM NAIŠAO NA DOBRO POZNATI STIH IZ *BIBLIJE*, koji sam čitao, čuo i citirao nebrojno puta, no kada sam razmišljao o njemu i njegovoj praktičnoj upotrebi uvidio sam više nego ikad pravu veličinu njegovog značaja kao i posljedice njegovog zanemarivanja.

Evangelje po Mateju 6:14,15 “Ako otpuštate ljudima njihove pogriješke, otpustit će ih i vama vaš Otac nebeski. Ako ne otpuštate ljudima, ni vaš Otac ne će otpustiti vaših pogriješaka.”

Tu nema prostora za vrdanje. Opraštanje ili ne-opraštanje drugima izravno utječe na naš odnos s Bogom.

Nešto kasnije apostol Pavle postav-

lja očigledno pitanje: “Gospodine, ako moj brat pogriješi protiv mene, koliko puta da mu oprostim? Do sedam puta?”

Isus mu odgovori: “Kažem ti, ne do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam.”¹

To je 490 puta. Isus je upotrebio doista veliki broj kako bi naglasio da zamjermanje i neopraštanje nikada nije opravdano.

Kako bi nam još više dočarao ovo načelo upotrebio je još neke velike brojeve u priči o kralju koji je želio raščistiti račune sa svojim slugama i vazalima:

Jedan je čovjek dugovao kralju

deset tisuća talenata. Jedan talent je 28,3 grama što znači da je čovjek bio dužan oko 57 kg, najvjerojatnije zlata ili srebra. Ako se radilo o srebru to bi danas bilo negdje oko 400 milijuna američkih dolara, no ako se pak radilo o zlatu onda govorimo otprilike o 25 milijardi američkih dolara. Bilo kako bilo, radilo se o ogromnoj svoti. Pošto dotični nije mogao otplatiti svoj dug, kralj naređuje da se on i njegova obitelj zajedno sa njegovim cjelokupnim imanjem prodaju. Čovjek preklinje kralja da se strpi i kralj se sažali nad njim te mu ne samo produžuje rok otplate nego mu u potpunosti otpisuje njegov dug.

1. Evangelje po Mateju 18:21,22
2. Evangelje po Mateju 18:23-35
3. Poslanica Rimljanima 3:23
4. Evangelje po Marku 11:25
5. Poslanica Kološanima 3:12-14

Nešto kasnije oprošteni sluga sreće jednog od svojih drugova koji mu duguje 100 denara. Danas bi jedan denar bio oko 20 američkih dolara, što znači da mu je taj "prijatelj" dugovao oko 2000 američkih dolara, daleko manji iznos od duga koji je njemu bio oprošten. Nažalost, sluga kojemu je dug bio oprošten ne želi pokazati razumijevanje te baca svog druga u tamnicu jer kasni s otplaćivanjem duga.

Kada je kralj to saznao, pozove ga sebi i reče mu: "Zli slugo! Sav sam ti dug oprostio jer si me molio. Nisi li se i ti trebao smilovati svojem drugu, kako sam se ja smilovao tebi?" Pun gnjeva predade ga njegov gospodar mučiteljima, dok ne plati sav dug.

Isus završava ovu priču upozoravajućom porukom: "Tako će i moj nebeski Otac postupati s vama ako svaki od vas ne oprostí od srca svojem bratu."²

Ponekad nas drugi povrijede, namjerno ili nenamjerno, no isto tako i mi griješimo te vrijeđamo druge. Ljudi su ponekad nepravični prema nama, varaju nas, potkradaju, neispunjavaju svoja obećanja ili nas pak ogovaraju iza naših leđa. Što god bilo, bez obzira na prekršaj i bol, zapovjedbno nam je da im oprostimo.

Opraštanje ne znači da je druga osoba bila u pravu, nit pak znači da je gubitak ili šteta nanesena njihovim djelima odjednom izbrisana. To jednostavno znači da ste odlučili zamenariti tko je u pravu, a tko u krivu te da ste sve stavili u Božje ruke, uključujući i posljedice tih djela. Odlučili ste uzdići se iznad svega i oprostiti.

Svi mi griješimo i nitko nije savršen.³ Baš kao i nemilosrdni sluga i mi imamo ogroman dug. Naš dug Bogu toliko je velik da ga nijedan od nas ne može otplatiti stoga nam je Bog preko

Isusa otpisao taj dug te želi da i mi isto tako oprostimo drugima.

Uznemirujuće je i pomisliti da ako mi ne oprostimo drugima ni Bog neće oprostiti nama. S druge strane to možemo protumačiti kao obećanje – oprostimo li drugima i Bog će oprostiti nama.⁴ Budemo li milostivi milost će biti pokazana i nama. Oprostimo li i nama će biti oprošteno.

"Bog vas voli i odabrao je upravo vas jer ste posebni i jedinstveni. Dakle, budite nježni, dobri, ponizni, krotki i strpljivi. Trpíte jedni druge, i oprostite svima koji su vas povrijedili kao što je i Krist oprostio vama. Ljubav je važnija od svega jer ljubav je ta koja povezuje sve u jednu skladnu cjelinu."⁵

PETER AMSTERDAM I NJEGOVA SUPRUGA MARIA FONTAINE, RAVNATELJI SU KRŠĆANSKE VJERSKE ZAJEDNICE FAMILY INTERNATIONAL. ■

Slabi ne mogu praštati. Oprost je odlika jakih.

—Mahatma Gandhi (1869.–1948.)

ČAR OPRAŠTANJA

NAPISALA: VICTORIA OLIVETTA

KADA SAM BILA MALA, mama mi je bezbrojno puta rekla da bi bilo bolje da sam se rodila kao muško! Sada je tek razumijem. Naime, uzmemo li u obzir sredinu u kojoj je odrasla i stavove argentinskog društva onog vremena, mora da joj je bilo teško roditi samo jedno dijete, i to djevojčicu. Ta me je spoznaja boljela. Bila sam boležljivo dijete i ponekad sam mjesecima bila

1. Evanđelje po Mateju 10:8
2. Evanđelje po Luki 6:36-38
3. Evanđelje po Mateju 6:12

u krevetu, naročito tijekom hladnih, vlažnih zima u Buenos Airesu. Tada nisam mogla ići u školu niti sam se mogla igrati s prijateljima što je uveliko povećalo osjećaj usamljenosti i izoliranosti.

Otac mi je umro kada mi je bilo petnaest godina, i morala sam raditi skraćeno radno vrijeme da bih platila svoju školarinu. Željela sam postati sekretarica te sam marljivo studirala i redovno pohađala praksu. Unatoč svom trudu majka me nije hvalila niti ohrabrivala iako sam žudila za njenim

odobravanjem. Postala sam buntovna te me je na kraju istjerala iz kuće. Morala sam se sama suočiti sa životom.

Studiranje si više nisam mogla priuštiti, no iznajmila sam sobu i s vremenom sam si našla i bolji posao. Nisam bila sretna. U duši sam osjećala nemir i nezadovoljstvo. Očajna, okrenula sam se Bogu i zamolila ga da učini nešto jer ja više nisam mogla.

Tog tjedna srela sam članicu *Family International* s kojom sam se uputila u duboki razgovor. Bio je to samo poče-

tak zanimljivih i poučnih razgovora o Bogu i duhovnim istinama. Konačno sam dobila odgovore na pitanja koja su me mučila. Osjećala sam da Bog želi da podijelim novo pronađenu radost s drugima te sam odlučila posvetiti sve svoje vrijeme kršćanskom volonterskom radu.

Novi "posao" odveo me je u različite krajeve zemlje, a počela sam putovati i izvan granica Argentine i posjećivati susjedne države. Tijekom tog vremena održavala sam kontakt sa svojom majkom, no nije to bio neki dubok i prisan odnos. Nakon osnivanja vlastite obitelji moja su djeca uključila majku u svoje aktivnosti, kao naprimjer pravljenje božićnih čestitki i ukrasa za obitelj i prijatelje. S vremena na vrijeme napisala bih joj pismo te bih priložila slike djece da bi vidjela kako joj unuci rastu, no ništa od toga je nije usrećilo.

Prošlo je nekoliko godina i mislila sam da je vrijeme učinilo svoje te da sam joj oprostila. Uvidjela sam pak da je lako oprostiti osobi s kojom čovjek ne živi ili koju često ne viđa, no puno je teže oprostiti onoj koju redovno viđa i koja će ga možda opet povrijediti.

Kada sam se vratila u Argentinu i

ponovno srela majku nakon svih tih godina njeno neodobravanje i pomanjkanje srdačnosti otvorili su emocionalne rane za koje sam mislila da su zarasle i nakon samo nekoliko susreta opet smo se počele svađati.

Jednog sam dana čula pjesmu "La magia del perdón" ("Čar opraštanja") i slušajući njene riječi počela sam osjećati griznju savjest. Shvatila sam da mi ne preostaje ništa drugo nego da joj oprostim. Usrdno sam zamolila Boga da mi pomogne da oprostim majci svaku ružnu riječ, svaki izljev bijesa i sve ostalo čime me je povrijedila.

Zahvalila sam se Bogu što mi je pokazao da pokažem milost i oprostim, jer sam bila svjesna da mi i samoj treba oprost. I ja sam povrijedila druge, no Isus me nikada nije prestao voljeti. Shvatila sam također da Isus nikada nije prestao voljeti moju majku te da je želio da je i ja volim. Zaplakala sam, prisjećajući se svih onih prošlih godina, izgubljene bliskosti i prijateljstva koje smo mogli imati i koliko je zbog toga najvjerojatnije pretrpjela.

Isus je rekao svojim učenicima: "Badava ste dobili, badava dajite!"¹ "Pa budite dakle i vi milosrdni kao što je milosrdan vaš Otac! Ne su-

dite! Tada ne ćete biti suđeni. Ne osuđujte i ne ćete biti osuđivani! Opraštajte i bit će vam oprošteno. Dajte i dat će vam se...jer će vam biti odmjereno jednakom mjerom kojom vi mjerite."²

Također nas je podučio kako da se molimo: "I otpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima svojim!"³ Primila sam Božji oprost i sada sam trebala podijeliti taj dar sa svojom majkom.

Kada sam je slijedeći put posjetila bila sam potpuno druga osoba. To je promijenilo i nju. Pripremila je vrlo ukusan ručak, podijelila sa mnom svoje omiljene recepte, a potom smo se uz kavu prisjetile lijepih uspomena. Od tada, kad god vidim svoju majku činim mi se da srećem starog prijatelja s kojim se dugo nisam vidjela i s kojim imam toliko toga za popričati. Isprva je staza oprosta bila krševita, neravna, puna kamenja i rupa no s vremenom je postala ravniya i ugodnija za putovanje. Upoznala sam čar opraštanja i sada ga želim podijeliti s drugima.

VICTORIA OLIVETTA ČLANICA JE
FAMILY INTERNATIONAL U AR-
GENTINI. ■

“BUDITE JEDNI PREMA DRUGIMA PLEMENITI, milosrdni, praštajući jedni drugima kao što je i Bog u Kristu oprostio vama!”

—*Poslanica Efežanima 4:32*

Opraštanje ne mijenja prošlost, ali obogaćuje budućnost.

—*Paul Boese (1923.–1976.)*

Bez praštanja život je upravljan beskrajnim ciklusima mržnje i osvete.

—*Roberto Assagioli (1888.–1974.)*

Opraštanje je ključ koji otvara vrata ljutnje i lisice mržnje. To je moć koja lomi lance ogorčenosti i okove sebičnosti. – *Nepoznat autor*

Ljutnja te čini manjim, dok zbog opraštanja izrastaš veći nego što si bio.

—*Cherie Carter-Scott (rođen 1949.)*

Oprost je skoro sebičan čin zbog neizmjeranih koristi koje dobiva onaj koji oprašta.

—*Lawana Blackwell (rođena 1952.)*

Oprost je stav koji pobuđuje nadu u sredini nerazumijevanja i neprijateljstva. Gdje je oprost ozračje tamo su nada i ozdravljenje mogući.

—*C. Neil Strait (1934.–2003.)*

Onaj koji ne može oprostiti drugima ruši most koji i sam mora prijeći; jer svaki čovjek ima potrebu za time da mu bude oprošteno. – *Nepoznat autor*

Moć ljubavi ne stvara čangrizave povjesničare. Ljubav odlučuje predati dobru i lošu stranu prošlosti u zagrljaj oprosta i krenuti naprijed, u novi početak.

—*Lewis B. Smedes (1921.–2002.)*

Ne oprostiti je biti zarobljen prošlošću, starim nesuglasticama i uvredama koje ne dopuštaju životu da ide dalje. Ne oprostiti je izgubiti kontrolu i postati zarobljenik niza akcija i reakcija, gnjeva i osvete, načela “milo za drago”, niza u kojem se stvari samo pogoršavaju. Prošlost nepresta-

no preplavljuje i proždire sadašnjost. Opraštanje oslobađa onoga koji oprašta i izbavlja ga iz tuđe noćne more.

—*Lance Morrow (rođen 1939.)*

Osveta je piti otrov i nadati se da će od njega neko drugi umrijeti.

—*Nelson Mandela (1918.–2013.)*

Kada na mržnju uzvraćamo mržnjom umnožavamo jedino mržnju i produbljujemo tamu u mrkloj noći bez zvižda. Mrak ne može potjerati mrak; samo svjetlo to može. Mržnja ne može potjerati mržnju; samo ljubav to može.

—*Martin Luther King, Jr (1929.–1968.)*

Ljudi moraju oprostiti. Ne moraju nam se sviđati, ne moramo biti prijatelji, ne moramo im slati srca u sms porukama, ali moramo im oprostiti, zanemariti, zaboraviti. Jer ako to ne učinimo vežemo kamen za vlastite noge; pretežak teret za naša krila!

—*C. Joybell C. ■*

ODLUKE IZGUBLJENOG SINA

TIHI TRENUCI

NAPISALA: ABI MAY

PRISPODOBA O IZGUBLJENOM SINU NAJVJEROJATNIJE JE JEDNA OD POZNATIJIH ISUSOVIH PRISPODOBA.¹ Ona govori o mladom čovjeku koji napušta rodni dom, o njegovom lutanju i pokajanju zbog loših odluka u životu i povratku svom voljenom ocu koji razmetnog sina prima natrag otvorenih ruku. Priča je ne samo prepričana nebrojno puta, nego je i opisana u knjigama, otplesana u baletima pa čak i otpjevana u pjesmi Rolling Stonesa na albumu *Beggar's Banquet*. To je priča o ljudskosti koja prevazilazi granice nacionalnosti, rase, mjesta i stoljeća, priča koja ima svoj smisao i s kojom se možemo poistovjetiti čak i dan danas baš kao što smo to mogli prije dvije tisuće godina.

Ovo je umnogome priča o odluka-

ma. Sudbonosna odluka mladića da napusti roditeljski dom, protraći svoj život i nasljedstvo, a zatim slijedi niz mudrijih i boljih odluka, kada dolazi k sebi i odlučuje se vratiti kući.

Otac je također morao donijeti neke odluke. Da li prihvatiti sina otvorenih ruku ili ga pak ukoriti i kazniti? Ovaj dio usporedbe sadrži u sebi detalj koji često ostaje neprimijećen.

Zamislite scenu: mladić, ispijen i mršav, sav u dronjcima, neobrijan, prljav i zapušten kao neki beskućnik. Otac, sav u suzama od radosti grli svog sina. No, trenutak u kojem otac otvara svoje srce kako bi zaželio sinu dobrodošlicu ne izgleda onako kakvog ga mi to često zamišljamo, s uplakanim sinom koji na koljenima moli za oprostaj. Ne, taj se odlučujući trenutak pojavljuje ranije:

“Već izdaleka ugleda ga njegov

otac, i sažali se. Potrča mu u susret, pade mu oko vrata i poljubi ga.”²

Do tada njegov sin nije progovorio ni riječi, no otac koji je sigurno očajavao i tugovao mjesecima ili pak godinama nije oklijevao. Zapravo, nije ni čekao da mu sin dođe do kuće već mu je otrčao u susret.

Ovo je slika Božje bezuvjetne ljubavi. Bog ne čeka dok ne izgovorimo savršene riječi. Njega ne zanima naše očajno stanje, koliko smo bijedni i nesretni ili koliko nas je pak život istrošio, niti čeka dok se ne dovedemo u red. On nas ne kori za greške koje smo napravili ili pak za loše odluke koje smo donijeli. Onog trenutka kada Mu se okrenemo prima nas širom otvorenih ruku i oprašta nam.

SLOBODNA SPISATELJICA I PROSVJETNA RADNICA ABI MAY ŽIVI U VELIKOJ BRITANiji. ■

1. Evanđelje po Luki 15:11-32

2. Evanđelje po Luki 15:20

OD ISUSA, S LJUBAVLJU!

PRAVI SMJER

Želim da živiš život pun smisla, život kojim ćemo se i ti i ja ponositi. Iako si ti na kraju krajeva taj koji je odgovoran za svoj život i za odluke koje donosiš, ti možeš povjeriti sve svoje puteve meni i zamoliti me da usmjerim tvoje korake. Onda ćemo zajedno odlučivati i tek ćeš tada moći biti siguran da tvoj život ide pravim smjerom.

Nije uvijek jednostavno pronaći svoju volju. Možda trebaš čekati i naučiti biti strpljiv. Okolnosti se mijenjaju. Ljudi se mijenjaju. Ti se mijenjaš. Kako god, ne zaboravi da Ja želim da pronađeš svoju volju te da će tvoje strpljenje i vjera na kraju biti nagrađeni.

Ja sam te stvorio. Bio sam s tobom od početka i biti ću s tobom do kraja tvog života. Sve će uvijek biti između tebe i mene. Nitko i ništa ne može zamijeniti moju ulogu u tvom životu. Traži me cijelim srcem svojim i naći ćeš i Mene i Moje odgovore.¹

1. Jeremija 29:13